

Ordet i denne Forsamling, fremhævede, og hvad der senere er blevet fremhævet af Lands-thinget i dets Betænkning over Toldloven, og det er at henlede den høitærede Finanzministers Opmærksomhed paa Nødvendigheden af, naar man saa vidt muligt vil gaa retfærdig tilværks mod vore Virksomheder her hjemme, da at have en Industristatistik til sin Raadighed. Det har man, om just ikke i nogen meget fuldkommen Grad, saa dog i nogen Grad i Sverige; man vil særlig i Sverige kunne se meddelt, til hvor store Beløb Produktionen i de forskjellige Grene gaa op, og hvor stort et Antal af Virksomheder, der er i de forskjellige Retninger. I Tydskland er man kommen langt videre med specielle Oplysninger, men alene det, man har i Sverige, vil det være af største Interesse at søge fremtaldt her i Landet. Vi ere jo næsten Alle ganske uvidende om, hvor stor Produktionen er i de forskjellige Grene, hvor mange Arbeidere der holdes osv., saa at vi altsaa ikke kunne sige Noget om, hvilken Betydning det har for den og den Virksomhed, om Beskyttelsen bliver vedligeholdt eller ikke. — Det var disse Bemærkninger, jeg havde at gjøre med Hensyn til vor Betænkning.

Jeg vil ikke slutte min Bemærkning uden at henvende nogle Ytringer til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (C. Hage). Han omtalte jo før det Mindretal, hvortil jeg hører, og han bemærkede strax i Begyndelsen af sit Foredrag, at han specielt var bleven udæstet af et enkelt Medlem af dette Mindretal. Dette enkelte Medlem er mig. Jeg har igaar, ikke her i Salen men i en privat Samtale, været nødt til at svare paa et Angreb, som det ærede Medlem gjorde paa Mindretallet, og dette Svær har det ærede Medlem kaldt en Udæstning. Det ærede Medlem har jo forsøgt — og efter den Munterhed og det Bisald, som blev stænket ham, er det jo utvivlsomt ogsaa lykkes ham — at gjøre Mindretallet latterligt i Flertallets Øine. Det vil jeg i al Northed erklære for at være et høist uretsfærdigt og uberettiget Forsøg fra det ærede Medlems Side. Han har gennemgaaet vor Betænkning Punkt for Punkt, og han har søgt at vise, at vi have uret i vor faktiske Fremstilling af, hvad der var foregaaet i Udvalget. Deri har det ærede Medlem ikke havt Ret. Vor Fremstilling er — det maa jeg hævde — aldeles korrekt. Jeg haaber, at den høitærede Formand, efter de Ytringer, som ere faldne, vil tillade mig nogle faa Bemærkninger om, hvad der saaledes er foregaaet i Udvalget, for at svare derpaa. Udvalget har i et Møde Fredag Aften begyndt sine

Forhandlinger med at forhandle Vædringsforslag, som vare blevne tilstillede os, uden at vi endnu havde været samlede med de øvrige Medlemmer af Udvalget. Nu siger ganske vist det ærede Medlem, at i det første Møde, hvor Udvalget konstituerede sig, efter at der havde været et langt Møde her i Salen, var der blevet indkaldt Vædringsforslag. Ja, det er jo muligt. Men ethvert Medlem her, som selv har været Medlem af Udvalg, veed, hvor liden Bægt der ligger paa disse konstituerende Møder, og hvor lidt Bægt vi, som ere Medlemmer af Mindretallet, behøve at lægge paa dem; thi vort Votum er fuldstændig ligegyldigt ved Valget af Formand og Sekretær. I Reglen have vi jo ikke Andet at gjøre end at afgive en blant Stemmeseddel, og vi møde derfor sjældent der og blive ikke i disse Møder længere end høist nødvendigt. Om der der skulde være faldet Ytringer om at indkalde Vædringsforslag, er jo muligt, men i det første af de egentlige Forhandlingsmøder Fredag Aften var der slet ikke Tale om nogenformelt første Forhandling mellem Udvalgets Medlemmer. Der var kun Tale om en Tilfjendegivelse fra Flertallets Side, at saaledes ville vi have det og ikke anderledes. Derefter blev der forlangt indkaldt Underændringsforslag til disse Vædringsforslag til et Møde, der blev fastsat til Mandag, det vil sige 2 Søndage efter det første Møde. Da erklærede vi paa det Bestemteste, at skulde vi virkelig kunne overveie disse Forslag til, jeg tror, nogle og halvsnjerdstue Positioner, altsaa omtrent Halvdelen af samtlige Positioner i hele Loven, maatte vi have noget mere Tid end disse to Dage, ellers maatte vi betragte det Hele som en fuldstændig Skifforhandling. Vi have derfor utvivlsomt Ret til at sige i vor Betænkning, at der var levet os for kort Tid til at drøfte disse Masser af Vædringsforslag. Nu sagde det ærede Medlem før, at vi have skrevet i Betænkningen, at Tiden var for kort for os til at drøfte denne hele Sag, medens vi derimod vilde antyde, at Tiden var lang nok til ogsaa at behandle Brændevins- og Skatloven. Det er dog virkelig et Forsøg paa at gjøre os latterlige, som er aldeles uberettiget, thi, som jeg forklarede, der var kun levet os 2 Dage til at overveie 70 Vædringsforslag, og der har aldeles ikke fra vor Side været Tale om, at Brændevins- og Skatlovene skulde være forhandlede i 2 Dage. Det er ikke nævnt med et eneste Ord. Vi have tværtimod havt den fuldstændige Overbevisning, at der vilde blive levet Folkethinget den fornødne Tid til, efter at Toldloven var behandlet, da ogsaa at kunne